

வேள் பாரி நாவலில் பறம்பு மக்களின் கொற்றவைக் கூத்து

The Kotravai Koothu of the Parambu people in the novel Vel Pari

முனைவர் சி. நந்தினி

உதவிப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், தமிழ்த்துறை, வி.எல்.பி ஜானகியம்மாள் கலை மற்றும்
அறிவியல் கல்லூரி, கோவைப்புதூர், கோயம்புத்தூர் – 641 042

Dr. C. Nanthini,

Assistant Professor and Head, Department of Tamil,
V.L.B. Janakiammal College of Arts and Science Coimbatore – 641 042, Tamil Nadu, India.

Email ID: cnanthini41@gmail.com

Abstract:

This research article explores the depiction and significance of Kūttu (traditional Tamil dance/performance art), particularly the Korravai Kūttu, among the Parambu people in S. Venkatesan's epic novel, Vel Pāri (Vel Pari). The study posits that the novel utilizes these ancient performing arts not merely as cultural backdrop, but as a vital expression of Parambu's identity, spiritual lineage, and political stability. Drawing parallels between the performance descriptions in the novel and classical Tamil literature (such as Purāṇāṇūru and Cilappatikāram), the paper analyzes the evolution of Kūttu from its natural origins to its role as a formalized ritual (Viruthi). Emphasis is placed on the distinction between the war-invoked Verikuravai and the peaceful Thankuravai, demonstrating how the worship of Korravai, the Goddess of Victory, is central to King Pari's invincibility and the prosperity of his mountain kingdom.

Keywords: Kūttu, Kotravai, Vel Pari, Parambu, Ancient Tamil Performing Arts, Mathangan, Purāṇāṇūru.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

ச. வெங்கடேசனின் காவிய நாவலான 'வேள்பாரி'யில், பறம்பு மக்களிடையே கூத்து (மரபான தமிழ்க் கலை/நிகழ்த்து கலை) குறிப்பாகக் கொற்றவைக் கூத்து சித்தரிக்கப்பட்ட விதம் மற்றும் அதன் முக்கியத்துவத்தை இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை ஆராய்கிறது. இந்த ஆய்வு முன்வைப்பது யாதெனில், இந்த நாவல் பண்டைய நிகழ்கலைகளை வெறும் பண்பாட்டுக் களமாக மட்டும் பயன்படுத்தவில்லை; மாறாக, அவை பறம்பின் அடையாளம், ஆன்மீக மரபு மற்றும் அரசியல் நிலைத்தன்மை ஆகியவற்றின் இன்றியமையாத வெளிப்பாடாகச் செயல்படுகின்றன.

நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள கூத்து விளக்கங்களுக்கும், செவ்வியல் தமிழிலக்கியங்களான புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம் போன்றவற்றில் காணப்படும் கூத்து பற்றிய குறிப்புகளுக்கும் இடையேயான ஒப்புமைகளைக் கண்டறிவதன் மூலம், இக்கட்டுரை கூத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பகுப்பாய்வு

செய்கிறது. அதாவது, அதன் இயற்கைத் தோற்றத்திலிருந்து, முறையான சடங்கு வடிவமான **'விருத்தி'**-யாக அது மாறிய விதத்தை விளக்குகிறது. மேலும், போரைத் தூண்டும் **'வெறிக்குரவை'**-க்கும், அமைதி நிலவும் **'தண்குரவை'**-க்கும் இடையேயான வேறுபாட்டின் மீது சிறப்புக் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இதன் மூலம், வெற்றியின் தெய்வமான கொற்றவையின் வழிபாடு எவ்வாறு மன்னன் பாரியின் வெல்லமுடியாத தன்மைக்கும், அவனது மலைநாட்டின் செழிப்புக்கும் மையமாக உள்ளது என்பதையும் இந்த ஆய்வு நிரூபித்துக் காட்டுகிறது.

முக்கிய வார்த்தைகள்: கூத்து, கொத்தவை, வேல் பாரி, பறம்பு, பண்டைய தமிழ் கலைநிகழ்ச்சிகள், மாதங்கள், புடனாற்று.

கூத்தின் தோற்றம்

இறைவனது அருட்படைப்பிலே கூத்து நிகழ்கின்றது. எவரிடமும் பயிற்சி பெறாமலும், கூத்துக் கலையின் பண்பைச் சிறிதளவும் கல்லாமலும், கரு முகில்களைக் காணும் மயில்கள் தம் சிறகுகளை விரித்து ஆடுகின்றன. கொடிய அரவங்கள் மகுடி ஓசையைக் கேட்டதும் தம் புற்றுக்களிலிருந்து வெளிப்போந்து இசையில் ஈடுபட்டு மெய்மறந்து படமெடுத்து ஆடுகின்றன. கண்ணனைப் போன்றாரது வேய்ங் குழலில் ஈடுபட்டுக் கன்று காலிகள் தம்மை மறந்தனவாய் அசைந்தாடுகின்றன. இவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கின், இயற்கைப் படைப்பிலேயே கூத்து இயல்பாக அமைந்துள்ள உண்மையை அறிய முடிகிறது.

மலைகளில் வாழ்ந்த பண்டை மக்கள் பலவாறாக ஓசைகளையிட்டு ஒருவருக்கொருவர் தம் எண்ணங்களை அறிவித்துக்கொண்டனர். பின்னர் அம் மக்கள் சைகைகள் சேர்த்துத் தம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினர்; பின்னர்ப் படிப்படியாகத் தங்கட்கென மொழியை அமைத்துக் கொண்டனர். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாட்டுப் பண்டை மக்களும் தங்கட்கெனத் தனித் தனி மொழியை அமைத்துக்கொண்டனர். மனிதன் பலவகை உணர்ச்சிகள் கொண்டவன்; அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி உண்டாகும் பொழுது அவன் தன்னை மறந்து கூத்தாடுவான்; கோபமாயிருக்கும் பொழுது கண் சிவந்து உதடுகள் துடிக்கப் பரபரப்புடன் பேசுவான். தனது உள் உணர்வுகளை மெய்ப்பாடுகளுடன் கலைஞன் வெளிப்படுத்துவதைக் கூத்தின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

பழங்காலத்தில் பதினொரு வகையான ஆடல்களை ஆடி வந்தார்கள். இவ்வாடல்களைக் கூத்து என்றும் கூறுவதுண்டு. தெய்வங்கள் தமது பகைவரான அவுணர்களுடன் போரிட்டு வென்ற மகிழ்வான தருணங்களில் ஆடிய ஆடல்கள் பதினொன்றாகும். அவை தெய்வ விருத்தி என்றழைக்கப்படுகிறது.

கொற்றவை ஆட்டம்

போர் உக்கிரமாக நடைபெறும் வேளையில் வெற்றி தோல்வியை அறிந்து கொள்ள கொற்றவை வந்து ஆடும் குரவைக் கூத்தில் அடங்கா சினமும், வெறியும் மிகுந்து தோன்றும். அதனால் இதனை சினமார்ந்த வெறிக்குரவை என்கிறது புறநானூறு. போரில்லாத காலத்தே மழை, பயிர் வளம் குறித்துக்

கேட்க ஆடப்படும் அமைதியான குரவை தண்குரவையாகும். நாட்டுக்கோ, மன்னனுக்கோ தீங்கு நேருமோ என்ற வேளையில் தெய்வ சந்தம் வந்து ஆடுவதாகக் கருதப்படுகிறது.

வேள்பாரியின் பறம்பு மலையில் மக்கள் குறையேதுமில்லாமல் செழிப்பாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் அவர்களின் பொழுதுபோக்கு நிகழ்வுகாக கூத்து இருந்ததை அறிய முடிகிறது. மேலும் பறம்பு மக்கள் செழிப்பாக வாழ்வதற்கு பாரியின் உறுதியான ஆட்சிமுறை, பறம்பு மலையின் இயற்கை அரண், எவரையும் தனது படை பலத்தால் வீழ்த்தும் பாரியின் போர்த்திறன், குறுநில மன்னான பாரியை எவரும் வீழ்த்த இயலாமைக்குக் காரணம் கொற்றவையின் அருள் என்பதை அம்மக்கள் கொற்றவையை முதற்கண் வணங்குவதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

ஆதிக்கூத்து

மதங்களின் கூத்து நள்ளிரவுக்குப் பிறகு தான் துவங்கும். சித்தாற்றின் வடக்குத் திசையில் இருந்து வந்த பாணர்களான இவர்கள், விலங்கை வேட்டையாடி அதன் தோல் மற்றும் நரம்புகளை வைத்து இசைக்கருவிகளைத் தயார் செய்து அதை வாசித்துக் கொண்டே கூத்து நிகழ்த்தினார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

“கூத்து நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் எந்த கணத்தில் தடாரிகளை எடுத்து பெரும் மதங்கள் களம் இறங்குவான் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. யாழ்தேவதை உருகி அழைக்க ஏதோவொரு கணத்தில் சினம் கொண்டு இறங்குவான். தடாரிகள் எழுப்பும் ஒலி கேட்டு மலை தெய்வம் உள்ளொடுங்கும் . மலை நடுங்க மதங்கள் ஆடுவான்.” தடாரிகளின் பேரொலி காட்டைக் கிட்டித்து இடிக்கும். காட்டின் ஆதிமைந்தர்கள் ஆடிய ஆட்டம் அது.

“மதங்களின் ஆதிக்கூத்து மத யானை தனது நிழலைக் கொல்ல, மீண்டும் மீண்டும் தந்தத்தால் மண்ணைக் குத்துவதுபோல இருந்தது”. எல்லாக் கருவிகளும் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. மூதாதையர்களின் ஆதிக்கூத்தை பாரி உறைந்த நிலையில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் என்பதை சு.வெங்கடேசன் கூறுகின்றார்.

நீலனின் கொற்றவை ஆட்டம்

வெட்டிய காட்டு எருமையின் குருதியை உடல் முழுதும் பூசி நிலம் அதிர ஆடினான் நீலன். “அவன் ஆடியது ஆட்டம் அல்ல ஒரு போர்க்களத்தின் இறுதிப் பாய்ச்சல் நீலனின் கால் அசைவுகளுக்கு ஈடு கொடுக்க முயன்று பறையைக் கொட்டிய பாணர்களின் கை நொந்தது தான் மிச்சம். கிணைப்பறையின் கண் மற்றும் பறை அடிக்கும் கோல் நார் நாராக கிழிந்த பிறகும் கூட நீலனின் ஆட்டம் நிற்கவில்லை.” நீலன் இறுதியில் மயங்கி கீழே விழும் முன் குலநாகினியின் கரங்கள் நீலனின் உடலைத் தாங்கிப் பிடித்தன.

“உக்கிரம் ஏறிய குலநாகினி நீலனை இரு கைகள் ஏந்தி எதிர்க்களமாடினாள். போர்க்களத்தில் சினம் கொண்டு ஆடும் கொற்றவையின் ஆட்டம் என்றும் இவ்வாட்டத்தில் தாவர வேர்கள் உடலெல்லாம் சரசரக்கக் கூகைக்குஞ்சுகள் எங்கும் சிதறி விழ நாகப்பச்சை நாயகி வேளிர்குல நாகினி நீலனை ஏந்தி

களம் முழுவதும் வலம் வந்தாள். குலவையொலியும் பறையொலியும் விண்ணை முட்டின”. ஆடுகளம் ஆவேசத்தால் குலுங்கியது என்று தனது நாவலில் சு.வெங்கடேசன் குறிப்பிடுகிறார்.

துணங்கைக்கூத்து

“துணங்கை என்பது கூத்து வகைகளுள் ஒன்று. அது முடங்கிய இருகைகளையும் விலாப்புடைகளில் ஒற்றி அடித்துக்கொண்டு அசைந்தாடும் ஒருவகைக் கூத்து”. மகளிர் விழாக்காலங்களில் துணங்கைக் கூத்தாடுவர். ஆடவர் அம்மகளிர்க்கு முதற்கை கொடுத்தல் வழக்கம்.

நானிலங்களிலும் இருந்த வள்ளல்கள்பாற் சென்று உள்ளக் குறிப்புப் புறத்து வெளிப்பட்ட ஆடிய நடனமங்கை பண்டைத் தமிழகத்தில் விறலி எனப் பெற்றாள். இவ் விறலியர் பாணருடனும் கூத்தருடனும் சென்று வள்ளல்களிடம் பரிசு பெற்று வந்தனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் பாணருடன் செல்வது வழக்கம். விறலி 'ஆடு மகள்' என்று பெயர் பெற்றாள்.

இங்ஙனம் மெய்ப்பாடுகள் தோன்ற நடிக்கும் விறலியர் சங்ககாலத்தில் பலர் இருந்தனர் என்பதைத் தொகை நூற் களால் அறியலாம். பண்டை அரசர்கள் விறலியர் ஆடல் பாடல்களைப் பாராட்டிப் பொன்னரி மாலையைப் பரிசளித்தனர்; தொடி முதலிய சிறந்த நகைகளையும் வழங்கினர். 'விறலியர் நிறமுடைய கலவை பூசப்பட்ட வளைந்த சந்தியையுடைய முன்கைகளையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும் உடையவர்' என்று கோவூர்கிழார் பாராட்டியுள்ளார். விறலியர், 'யாழ் வாசித்தாற் போலப் பாடும் நயப்பாடு தோன்றும் பாட்டினையுடைய விறல்பட ஆடுதலையுடையார்' என்று மாங்குடி மருதனாரும் பெருங்கவுசிகனாரும் கூறியிருப்பது விறலியருடைய இசைச் சிறப்பினையும் நடனப் பயிற்சியின் மேன்மையினையும் நன்கு உணர்த்துவதாகும்.

பறம்பு மலையின் துணங்கைக் கூத்து

மூத்த பிடாரன் பக்குவமாகத் துளையிட்டு தொலைவில் நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இளைய பிடாரனும் அதே போலத் துளையிட முயன்ற பொழுது கைகளைப் பற்றியவர்களின் ஆட்டம் தொடங்கியது. “கைப் புணர்ந்தாடும் துணங்கைக் கூத்து நாகத்திடமிருந்து மனிதன் கற்ற காதற்கலை என்று அறியலாகிறது.”

பெருஞ்சேரலின் படை எருக்கு மலையைச் சூழ்ந்து எரியூட்டிய போது 'அதிலிருந்து தப்பிய நாகர்கள் பறம்பு மலை வந்து சேர்ந்தனர். அப்போதிருந்த அவர்கள் தங்கள் குலவழக்கப்படி கொற்றவைக் கூத்தில் கை புணர்ந்தாடும் துணங்கைக் கூத்தை பறம்பு மலையில் ஆடினர்” என்பதை அறிய முடிகிறது

பறம்பு மலையில் அமலை ஆட்டம்

பதினேழாம் நாள் வேளிருக்கு உரியது. இம்மலைக்கு வந்துள்ள அத்தனை குடிப்பாணர்களின் இசைக் கருவிகள் ஒரு சேர முழங்கும். காடு கிடு கிடுக்க காண்போர் நடு நடுங்க களமிறங்கி ஆடுபவன் “வேள்பாரி”. கொற்றவைக்கு முன் காட்டெருமையைப் பலியிட்டு மேலெல்லாம் குருதி பூசி நிலம் நடுங்க ஆடுவான். “பறம்பின் எல்லைக்குள் வந்த குலங்களின் கண்ணீர் துடைக்க உயிரையும் தரச் சித்தம் என உருகிச் சொல்லும் பெருநாளான இன்று போர்த்தெய்வமான கொற்றவையின் முன் வாளேந்தியாடும் அமலையின் ஆட்டத்தை வேள்பாரி ஆடுவான் என்று கபிலர் உதிரன் வாயிலாகத் தெரிந்து கொள்கிறார்”

நிறைவுரை

பறம்பு மலையின் வளமைக்கும் செழுமைக்கும் காரணம் கொற்றவை தெய்வமே என்பது அறியலாகிறது. பாரியின் வெற்றிக்கும் பறம்பில் வேற்று அரசர்கள் நுழைய முடியாமைக்கு காரணம் கொற்றவையின் பாதுகாப்பு அரண் என்பது அறிய முடிகிறது. மேலும் கொற்றவைக் கூத்தை காண மக்கள் பெரு ஆவலோடு இருந்தனர் என்பதையும் காவல் தெய்வத்தையும் பாதுகாப்பு இயற்கை அரணுக்கும் நன்றி சொல்லும் நிகழ்வாக இருந்ததோடு மட்டுமின்றி பறம்பு மலையை நாடி வரும் மக்களும், பாணர்களும், விறலியரும் கொற்றவைக் கூத்தை அறிருந்திருந்ததோடு அக்கூத்தை ஆடி மகிழ்ந்தனர் என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

குறிப்புதவி நூல்கள்

1. நுண்கலைகள் , மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம்
2. தமிழகக் கலைகள், மா. இராசமாணிக்கனார், பாரிநிலையம், சென்னை
3. சிலப்பதிகாரம், கடலாடு காதை – 35 ஆம் வரிகள்
4. வீரயுக நாயகன் வேள்பாரி, சு.வெங்கடேசன், விகடன் பிரசுரம், சென்னை

Reference Books

1. Fine Arts, Mayilai Seeni Venkatasamy, Manivasagar Library, Chidambaram
2. Tamil Nadu Arts, M. Rajamanickanar, Parinilayam, Chennai
3. Silappadhikaram, Kadaladu Kadhai – Lines 35
4. Veerayuga Nayagan Velpari, Su. Venkatesan, Vikatan Prasuram, Chennai

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).